A°. 1828. N°. 155.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 30 December.

WARSCHAU, den 12den December.

Russische dagbladen behelzen het volgend overzigt der vruchten van den geëindigden veldtogt: — Onze zegeteekenen zijn 957 kanonnen, 150 vaandels en een onmetelijke voorraad. 17 groote en 45 kleine vaartuigen werden deels in den grond geboord, deels veroverd. Negen pacha's en 22,000 man hebben de wapens voor onze troepen nedergelegd en duizende Bulgarische huisgezinnen zijn uit de slavernij verlost. In Azie zijn 3 pachalieks of landschappen, met 6 vestingen, 3 kasteelen en 5 legerplaatsen veroverd en in deze 393 kanonnen, 195 vaandels en 11 paardenstaarten. Krijgsgevangen zijn gemaakt 8 pacha's en 8000 soldaten. Een korps van 30,000 man vijanden werd geslagen en vernield en ook hier zijn verscheidene duizend huisgezinnen der inboorlingen, die de Turken als eene kudde voor zich heen dreven, verlost en aan hunne haardsteden wedergegeven, om ze voortaan onder bescherming der overwinnaars rustig te bewonen. Ons hebben deze voordeelen 8 kanonnen, die voor Schumla verloren gingen, en ongeveer 6000 dooden gekost. Thans gaat de linie onzer troepen van het zeer versterkte Kalafat af tot het weder in staat van verdediging gebragte Varna toe. Zij hebben voorposten aan de Kamtschik, Dewek bezet, Bazardschik en Pravadi gedekt. Van Schumla, welks berenning gedurende den winter onnoodig was, en van Silistria, waar vorst en overstroomingen de voortzetting van het beleg te moeijelijk maakten, zijn onze troepen naar Moldavie en Wallachije getrokken, om er de winter-rust te genieten.

NAPELS, den 6den December.

Men verwacht hier binnen kort van Poros de gezanten der drie mogendheden, welke het traktaat van Londen ten behoeve van Griekenland geteekend hebben. Er worden vertrekken voor hen in gereedheid gebragt.

LONDEN, den 23sten December.

Den 19den dezer, 's namiddags te een ure, heeft zich de jonge Koningin van Portugal in eene staatsie-koets naar Windsor begeven, om den Koning voorgesteld te worden. Zij had een prachtig kanten kleed aan en droeg de versierselen der ordes van Portugal en Brazilie, alsmede een fraai portret van haren vader aan een halssnoer, die met diamanten en andere edele gesteenten bezet was. In H. Ms. rijtuig bevonden zich haar voogd, de markies *van Barbacena*, de gravin *van Itapagipe* en de ridder *van Saldanha*. In drie andere rijtuigen waren de ridder *van Almeida*, de burggraaf *van Itabayana*, de markies *van Rezende* en de markies en de markiesin *van Palmella*.

Bij hare aankomst te Windsor werd de Koningin herhaaldelijk begroet door een groot aantal aldaar verzamelde Portugezen.

Op het plein des kasteels werden haar door eene eerewacht de verschuldigde eerbewijzen betoond, en bij het verlaten des rijtuigs werd H. M. door twee groot-officieren van staat en onderscheidene hof-beambten ontvangen. Boven aan den trap wachtte haar de Koning in, sprak haar in het Fransch aan en begeleidde haar naar de ontvangstzaal, waar HH. MM. op eene sofa gingen zitten en gedurende een half uur met malkanderen spraken; vervolgens begaven zij zich naar de eetzaal, waar een ontbijt werd voorgediend. Omstreeks vier ure vertrok de jonge Koningin weder, de Koning omhelsde haar bij het afscheid nemen en bij het herhalen van zijnen opregten wensch voor haar toekomstig welzijn. Om half zes ure was H. M. te Laleham terug. Ieder een, en de Koning het eerste, is getroffen geweest over de gelijkenis van dit belangwekkend kind op wijlen de Prinses *Charlotte*, welker vroegtijdig verscheiden Engeland nog steeds betreurt.

PARYS, den 25sten December.

De bisschoppen van Toulouse en Marseille schijnen, hoeveel het ministerie ook toegegeven hebbe, nog meer te verlangen om zich eenigzins te schikken naar de Koninklijke verordeningen omtrent de geestelijke scholen.

— Volgens berigten uit Lissabon, van den 10den dezer, heeft don *Miguel*, waarschijnlijk om zich bij Engeland aangenaam te maken, maatregelen voorgeschreven tegen het verontrusten van Engelsche onderdanen. Op de vertoogen der consuls van andere mogendheden, heeft hij die voorschriften ook op andere vreemde onderdanen toegepast. Van den staat zijner gezondheid verneemt men bijna niets van eenig belang.

BRUSSEL, den 27sten December.

Zijne Majesteit heeft op het adres der stedelijke regering het volgende geantwoord:

« Ik ben overtuigd, dat de goede en weldenkende burgerij van Brussel « vreemd is aan de kortstondige ongeregeldheden, welke plaats gehad « hebben, en dat ieder goed burger ze afkeurt en van zich wijst. Aan- « genaam zijn mij de betuigingen van verknochtheid, welke gij mij namens « uwe medeburgers doet, die sedert zoo lang de vruchten van eene diepe « rust en vrede genieten, een gevolg der gevestigde orde van zaken. Ik « zal mij, gelijk altijd, de naleving der grondwet steeds ten doel stellen. « Aangaande de omstandigheid, waarvan gij tot mij gesproken hebt, daar « zijn wetten en die moeten uitgevoerd worden om de ware schuldigen « te straffen. Van uwen kant, mijne heeren, behoort gij daarvoor te « waken, dat dergelijke tooneelen van wanorde niet weder gezien worden.»

— De heeren *Dupectiaux* en *de Potter* ontvangen in de gevangenis steeds vele bezoeken. Verscheidene leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en achtingwaardige burgers uit alle standen komen hun derzelver deelneming in hunnen toestand betuigen.

De heeren *Remy* en *Oorlof* worden, zegt men, beschuldigd dat zij oproerkreten hebben aangeheven. Intusschen zijn zij niet meer buiten toegang; maar is hun vergund hunne aanverwanten in tegenwoordigheid van eenen officier te spreken.

Mengelwerk.

IETS OVER DE TENTOONSTELLINGEN VAN NATIONALE KUNSTVLYT, EN DE AANSTAANDE TENTOONSTELSTELLING TE BRUSSEL, IN 1830.

In oude tijden was het uitoefenen van bedrijven, zelfs die tot vervulling der noodzakelijkste behoeften voor het menschelijk leven behoorden, aan de grootste vernederingen onderworpen. Om door een handmolen het koorn tot meel te malen, werden vrouwen als slavinnen en lijfeigenen gebezigd, die nog bovendien de smadelijke vernedering moesten ondergaan, dat men haar een houten blok om den hals deed, ten einde te beletten dat zij niets van het meel voor zich zelven benuttigen zouden.

Dit duurde nog eeuwen voort, zoo dat zelfs in den tijd, toen de schoone kunsten onder de beschaafde Grieken en Romeinen reeds bloeiden, de nuttige bedrijven, die voor het algemeene welzijn dienstig waren, door hen als voorwerpen van lage dienstbaarheid werden beschouwd, en kunsten en handwerken door slaven uitgeoefend, welker beoefening tegenwoordig zelfs der hoogste klasse der Maatschappij tot eer verstrekt.

Men moet zich dus inderdaad verwonderen, dat de twee natien, welker vroegere beschaving bij ons het meest bekend is, die de volmaaktheid der schoone kunsten ten hoogsten toppunt hebben opgevoerd, en die er den meesten roem in stelden hunne kunstwerken voor het nageslacht te vereeuwigen, *die* kunsten, welke tot de industrie en algemeene volksvlijt betrekking hadden, zoo weinig hebben gewaardeerd, dat zij zelfs niet eens de aandacht en erkentenis hunner regeringen zijn waardig geacht geworden.

De *Grieken* bouwden prachtige tempels, en rigtten heerlijke standbeelden op, ter eere van hunne Goden, als ook ter eere van dien, welken zij als den beschermer des koophandels beschouwden. Tot hunne Olijmpische spelen, hadden zij groote strijdperken, waar de mededingers, om toegelaten te worden, niet noodig hadden, eene nuttige uitvinding of kunstig werktuig ten toon te stellen, maar waartoe de uiterlijke blijken van sterkte en vlugheid alleen genoegzaam waren.

De *Romeinen* bouwden, met verbazende kosten, dat grootsche en bewonderingswaardig *Colysseum*, waar duizenden van aanschouwers geroepen werden, niet om de rijkdommen van industrie te bewonderen, die zij op andere volken hadden overwonnen, of de werken van menschelijk vernuft en geest van uitvinding te beoordeelen; maar, om den redelijken mensch zich te zien verlagen tot den verschrikkelijksten kampstrijd tegen eenen woesten leeuw, en de toejuichingen van een bedorven volk, ten prijs van stroomen bloeds van zijnen evenmensch, te zien deelachtig worden.

Deze gedenkstukken leverden dus het bewijs op, van tot geene inrigting te hebben behoord, die met eenige de minste tentoonstelling of vereering van nationale kunstvlijt in betrekking stond, en stemmen alzoo met de historieschijvers overeen, die beweren, dat zulks nimmer bij de Grieken en Romeinen heeft plaats gehad.

Er hebben echter eertijds eenige gebruiken bestaan, die aanleiding geven om te vermoeden, dat het denkbeeld van openlijke tentoonstelling niet geheel en al nieuw is; zelfs schijnen de Egijptenaren van deze instelling niet geheel en al vreemd te zijn geweest, maar die, welke inderdaad hebben bestaan, en waarvan meermalen door Italiaansche schrijvers is gewag gemaakt, waren de tentoonstellingen te *Venetien*.

Wanneer de *Doge*, als ook de *Procurator* (de tweede waardigheid in den staat) in hunne nieuwe betrekking geinstalleerd werden, versierden al de kooplieden, in daartoe eigene straten (de kramerij-straten genaamd) hunne magazijnen en winkels, en stelden aan het publiek de voorwerpen van hunnen handel ten toon.

De *Doge* en zijn gevolg togen alsdan in statelijken optogt door deze straten en kochten de merkwaardigste voorwerpen. Toen HENDRIK de tweede, Koning van *Frankrijk*, te *Venetie* was, had er ook eene zoodanige tentoonstelling plaats.

Het zal hierbij al aanstonds in het oog vallen, dat deze inrigting van eenen geheel anderen aard was, dan die, welke in onze tegenwoordige tijden zijn ingevoerd geworden. Zij dienden, om bij gelegendheids-feesten eenigen luister bij te zetten, en hadden voor het overige, behalve de

versiersels der winkels en kramen, slechts overeenkomst met de gewone kermissen in ons land.

Het grootsche denkbeeld echter, om eene geheele natie op te roepen ten einde, onder doelmatige bepalingen, de voortbrengselen harer nijverheid openlijk der wereld kenbaar te maken; — de inwoners des lands, door eene gepaste vereeniging dezer voorwerpen in daartoe geschikte lokalen, gelegenheid te geven om bekend te worden met de voorwerpen die zij verkrijgen kunnen, zonder aan vreemde natien cijnsbaar te zijn; — onder de verdienstelijke kunstenaars en fabriekanten, van allen rang en stand, een' edelen naijver te ontsteken, en van 's Konings wege, als eene nationale erkentenis, eereblijken uit te deelen aan hen die het meest in het een of ander der tentoongestelde vakken van volksvlijt zullen hebben uitgemunt, — eene zoodanige instelling, voorzeker, mogen wij gerustelijk erkennen, alleen aan onze tegenwoordige eeuw, en wel het eerst aan *Frankrijk*, verschuldigd te zijn.

Onder het ministerie van den beroemden PITT, zoon van lord CHATAM, gebruikte *Engeland* de volle kracht van deszelfs invloed, om *Frankrijk* vijanden te berokkenen; haar den handel op *Azie* en *Amerika* te beletten; de gemeenschap met het overige der wereld te ontzeggen, en haar in zeker opzigt als van het vaste land af te sluiten. Zoodanig was het plan, dat de Engelsche minister ontworpen had, met standvastigheid vervolgde, en hem ook mogelijk zoude zijn gelukt, indien niet het gevoel van eigen waarde de veerkracht der Fransche natie had in ontwikkeling gebragt.

De heer FRANÇOIS DE NEUFCHATEAU, toenmalig minister van binnenlandsche zaken, doorgrondde deze oogmerken van den minister PITT. Hij berekende tot hoe verre de Engelsche haat gedreven, en *Frankrijk* door denzelven in gevaar gebragt konde worden; en het was uit kracht dezer groote *crisis*, dat hem het waarlijk gelukkig denkbeeld voor den geest kwam, de Fransche natie op te roepen, en alle geleerden, kunstenaars, manufacturiers, fabriekanten, enz. enz., uit te noodigen, om, door eene nationale tentoonstelling, een openlijk bewijs te geven van de inwendige hulpbronnen, welke *Frankrijk* nog door eigen nijverheid bezat, en alzoo de natie te overtuigen, dat door de vereeniging van hare geniën, haar genoegzame middelen tot volksbestaan en volksgeluk overbleven, al ware het dan ook, dat door den drang der omstandigheden, de gemeenschap met afgelegene volkeren was verstoord geworden.

De eerste tentoonstelling had plaats in 1798. Op het *Champ de Mars* werden, in den vorm van een langwerpig vierkant, zestig bogen of overdekte gaanderijen opgerigt, om de ingeleverde voortbrengselen te ontvangen, terwijl in deszelfs midden zich een tempel bevond, die aan de nationale volksvlijt was toegewijd. Men deelde vereerende onderscheidingen uit aan hen, wier voortbrengselen bijzonder hadden uitgemunt; en de invloed, die dit alles op dennationalen volksgeest te weeg bragt, overtrof verre de gunstigste verwachtingen, die men daarvan had voorgesteld (1) De daarop gevolgde tentoonstellingen zijn gehouden geworden in 1801, 1802, 1806, 1819, 1821, 1823 enz., en het is bekend, dat zij allen hebben medegewerkt, om de Fransche industrie tot eenen trap van luister op te voeren, zoo als zij te voren nog nooit heeft mogen bereiken.

Het kon niet missen, of eene instelling, zoo rijk in gelukkige gevolgen, moest ook de aandacht van onzen geëerbiedigden Koning gaande maken, om de Nederlandsche natie in gelijke voorregten te doen deelen. Zij wachtte ook slechts naar het oogenblik van door haren edelmoedigen Vorst geroepen te worden, om met geestdrift aan deszelfs weldadige bedoelingen te beantwoorden. De voortbrengselen, op de beide tentoonstellingen in 1820 en 1825 te *Gent* en *Haarlem* ingeleverd, hebben de treffendste bewijzen opgeleverd, op welk eenen hooge trap onze nationale industrie zich reeds bevindt. Zij hebben de vereerendste toejuichingen van duizenden, die het geluk gehad hebben dezelve te mogen aanschouwen, als ook van vreemdelingen, weggedragen, en zullen steeds ten blijvenden bewijs verstrekken van onzen nationale roem en voorspoed.

Het heeft Z. M. den Koning goedgunstiglijk behaagd, eene derde tentoonstelling te doen plaats hebben, welke gehouden zal worden te *Brussel* in 1830. Wie schetst de edele geestdrift, waarmede dit besluit onder alle rangen en standen onzer verdienstelijke kunstenaren en fabriekanten zal ontvangen zijn, en hoe hoog gespannen zijn reeds onze verwachtingen, om de vorderingen onzer nationale industrie, alsdan op nieuw te mogen bewonderen.

Er heeft echter ten dezen aanzien, bij het toekennen van vereerende belooningen, eene gaping plaats, waarin men zoo gaarne wenschte, dat, bij de aanstaande tentoonstelling in 1830, goedgunstiglijk mogt worden voorzien. Het is waar, zij, wier voortbrengselen in voortreffelijke hoedanigheid, in matigheid van prijzen, in mededinging van gelijke voortbrengselen bij andere natien, in voorwerpen van algemeen nut of nieuwe uitvinding, uitmunten, hebben de volledigste aanspraak op 's Konings edelmoedige onderscheidingen, en de dankbare erkentenis der natie; — maar, er zijn ook nog andere nuttige en verdienstelijke landgenooten, die geene eigene voortbrengselen op de tentoonstelling inleveren, en niettemin verdienen in deze onderscheidingen en aanmoedigingen te deelen. Hoe vele fabriekanten, bij voorbeeld, zijn niet de voortreffelijkheid hunner ingeleverde voorwerpen verschuldigd aan de vereenvoudiging en volmaking hunner werktuigen of veredeling en verbetering hunner verwstoffen. Zijn zij zelve daarvan de uitvinders geweest, voorzeker blijven zij dan ook onverdeeld den roem en erkentenis behouden, die aan hen is toegewezen geworden. Maar er zijn velen, die dezen voorspoed hunner fabrieken geheel of gedeeltelijk te danken hebben aan het vindingrijke vernuft van geleerden, kunstenaars ja zelfs van werklieden, in deze fabrijken gebezigd. Hoe menig man van genie vindt, zelfs niet zonder opoffering van aanzienlijke kosten, een nieuw werktuig of middelen tot derzelver verbetering uit; een fabriekant maakt van dezelve gebruik ter vermeerdering van zijne welvaart, doch de verdienstelijke man blijft in vergetelheid, en daar hij geene eigene voortbrengselen op de tentoonstelling inlevert, blijft hij verstoken van onderscheidingen welke Zijne Majesteit aan ware verdiensten ter bevordering der volksvlijt toekent.

Het is deze tekortdoening in het toewijzen van belooningen voor volksvlijt, die reeds vroeger in *Frankrijk* gevoeld, en als eene wenschelijke voorziening vereischende, is beschouwd geworden. De hertog DECAZES, minister van binnenlandsche zaken, van de billijkheid hiervan overtuigd, heeft, bij gelegenheid van de te houdene tentoonstelling te *Parijs*, op den 25sten Augustus en volgende dagen 1819, in dato 9 April van dat jaar, eene voordragt aan den Koning gedaan, waarop een besluit ten zelven dage is gevolgd, inhoudende:

« Dat in de departementen, binnen welken één of meer takken van « voorname volksvlijt bestaan, door de prefecten, vóór den 15den Mei « 1819 eene jurij, zamengesteld uit zeven fabriekanten, zoude worden be- « noemd, belast om op te geven die kunstenaars, welke sedert tien ja- « ren, het meeste krachtdadig hadden toegebragt tot de volmaking der « fabrijken in hun departement, hetzij door de uitvinding of zamenstel- « ling van werktuigen, hetzij door verbeteringen in weefsels en verwerij, « of andere bearbeidingen in de vakken van handwerken en kunsten, ten « einde daarvan rapport te doen, met opgave van de namen en beroepen « der kunstenaars, die hun aanspraak geven op erkentenissen, geëvenre- « digd aan de diensten, welken zij aan de nijverheid der fabriekanten zul- « len bewezen hebben.»

Men zoude al zeer ligt op de vermoeding komen, dat dit besluit eenen meerderen of minderen graad van naijver onder de fabrijkanten zoude hebben te weeg gebragt; de ondervinding heeft echter het tegendeel bewezen.

De heer DARTIQUES, rapporteur der *jurij central*, zegt onder anderen in zijn rapport aan den minister van binnenlandsche zaken, aangaande dit besluit van 9 April 1819:

» Betuigen wij onzen dank aan de koninklijke grootmoedigheid, die tot « in het geweten, de goede daden tracht op te sporen, ten einde dezelve « te beloonen; en verheugen wij ons bij voorraad, over de gelukkige ge- « volgen, welke zij alle op burgerlijke deugden te weeg moet brengen. « Deze weldadige oproeping is gehoord geworden, en men zal niet ver- « wonderd zijn te vernemen, dat de hoofden der fabrieken, bij wie men « vreesde dat deze maatregel eenigen naijver zoude ontsteken, overal de « eersten geweest zijn, zoodanige hunner werklieden kenbaar te maken, « aan wier verdiensten zij vermeenden regt te moeten doen. Er is niet « één eenige werkman geweest, aanspraak makende op de weldaden van « het besluit van den 9den April, die niet door de eigen chefs zijn aan- « bevolen geworden; niet één der geleerden, die wij u voordragen, die « niet ondersteund is geworden door de getuigenissen van al de fabrijkan- « ten, wier welvaart hij door zijne raadgevingen bevorderd had. De fabrie- « kanten in een en hetzelfde bedrijf hebben, uit eigen beweging, de konink- « lijke gunst ingeroepen voor zoodanige hunner mededingers, wier voor- « beelden hun ter leiding hebben verstrekt; — overtuigend bewijs, dat « alle harten zich vereenigd hebben met de beweegredenen van goedguns- « tigheid en regtvaardigheid, die het besluit van 9 April kenmerken, en « dat de gevoelens van naijver of partijschap, die men te vreezen had, « hebben plaats gemaakt voor de liefde tot het vaderland en broederlijke « gezindheid onder al de burgers, ten einde tot de vaderlijke bedoelingen « van den Koning mede te werken.»

De toewijzingen van erkentenis aan zoodanige mannen van verdiensten, als hierboven vermeld, schoon geene eigene voortbrengselen op de tentoonstelling ingeleverd hebbende, doch wier raadgevingen, vindingrijk vernuft of kundigheden, der volksvlijt hebben ten nutte verstrekt, hebben bestaan in 10 gouden, 11 zilveren, 8 bronzen medailles, 13 eervermeldingen en 5 belooningen in geld. — De heer D'ARTIQUES heeft echter in zijn rapport zijn leedwezen betuigd, niet nog een aantal even nuttige burgers te hebben kunnen aanwijzen, en geeft de redenen op die hiertoe aanleiding hebben gegeven.

Ook in *Nederland* schuilen vele geleerden, kunstenaars en werklieden nog in het duister, wier raadgevingen, uitvindingen, kundigheden, proefnemingen, belanglooze mededeelingen, als ook geschriften dienstbaar zijn geweest aan de bevordering van onze nationale industrie. Het wordt tijd, dat zij aan het vaderland kenbaar worden. Zij hebben aanspraak op de goedgunstigheid van onzen Vorst en de dankbare erkentenis onzer natie. Hen met onderscheidingen te vereeren, zal den luister verhoogen van de tentoonstelling te *Brussel* in 1830, waar het vaderlandsch gevoel weder als in verrukking zal worden opgetogen, over de heerlijke voorwerpen, die door eigen Nederlandsche volksvlijt vervaardigd, ons daar zullen worden voor oogen gesteld.

Het grootmoedig en weldadig hart van onzen geëerbiedigden Koning wenscht niets vuriger, dan slechts in de gelegenheid gesteld te worden, alle vruchtbare Nederlandsche geniën op te wekken, en als om Hoogstdeszelfs troon te vereenigen tot gezamenlijke bevordering van het grootsche doel, namelijk, *den roem en de welvaart des vaderlands*. Moge ook verder ieder burger slechts naar zijne vermogens en krachten hiertoe het zijne bijdragen, gewis! de zegen des Allerhoogsten zal ons werk bekroonen, en ons zelve de aangename zelfvoldoening doen smaken, *van niet te vergeefs voor het vaderland geleefd te hebben!*

IETS OF NIETS.

Aan de Redactie.

Ik weet niet of gij, zeker blad, dat thans in *'s Hage* wordt uitgegeven, leest, en de *Bijenkorf* heet, zoo niet dan raad ik u het aan te schaffen,

(1) Zie *Description des Expositions des produits de l'Industrie Française. Paris* BACHELIER 1824.

want het wordt fiks geschreven, en, even als in uwe Courant, somtijds spijkers met koppen geslagen.

Tot een staaltje zal ik trachten, u de vertolking mede te deelen van eenen Franschen brief, in No. 20 voorkomende. Ik gevoel zeer wel hoe bij die overgieting de geestige en losse toon van het oorspronkelijke zal verloren gaan, doch voor het publiek, dat geen Fransch verstaat, zal het in deze zijn, beter wat dan niemendal, en ik houde mij overtuigd, dat het mijnen vriend *U.* bij den oorlog, dien hij nu tegen den *Argus* voert niet onaangenaam zijn zal, hoe goed het leger moge gewapend zijn; hoe bekwaam de veldheer, die hetzelve aanvoert moge wezen, hulptroepen komen zelden ten onpas, vooral als zij niets behoeven te kosten. — Hoor dan hoe Monsieur *G.* onder dagteekening van den 12den December jl., aan *den uitgever van den Bijenkorf* schrijft.

« Het blaauwboekje van den heer WAP getiteld: *Reponse aux hommes egarés de ma patrie.* (Antwoord aan mijne dwalende Vaderlanders) zal zeker in uwe handen zijn, deze ex-adjunct commies bij het *Ministerie* van Binnenlandsche zaken, alleronverwachts geregtigd verklaard om den naam van professor in de letterkunde te voeren, vermeet zich om een *antwoord* te geven aan menschen, die hij goed vindt *dwalenden* te noemen. Edoch verre zij het van mij te willen gelooven, dat die aanzienlijke mannen zich tot den heer WAP zullen gewend hebben, om raadgeving, veel minder om onbehoorlijke verwijtingen te bekomen; zijn bekrompen geest versterkt hetgeen ik hier in het midden breng, want inderdaad, wat wil de heer WAP? wat zegt de heer WAP? niets. Noch door persoons-aanranding, noch door het schrijven van woorden zonder slot, en ontdaan van alle gezonde redeneering bewijst men iets; hij spreekt van *omwentelingen*, dingen waaraan zeker niemand gedacht heeft; hij noemt de bedoelde heeren *jeugdige onbeduidende wezens*. De heer de POTTER een jeugdig en onbeduidend wezen!!!! Nu wat dat betreft, mijn heer de Redacteur, dat is te sterk. Plak mij die Ministeriele hansworst, die zoo veel leven uitgeeft.

« Hij spreekt van onzen Koning; er bestaat geen volk dat zijnen lof niet verkondigt; niemand beklaagt zich over Hoogstdenzelven, het tegendeel is waar, hij is geacht en bemind, en er is niemand, die iets tegen den Vorst inbrengt; al wat hij gedaan heeft had geen ander doel dan het geluk van zijn volk, maar is een Koning overal? weet hij alles? en mag men als toegenegen onderdaan hem niet kennis geven van het geen er gebeurt, zijn oog niet vestigen op verbeteringen, waarvoor zijn bestuur vatbaar is?

« Vooronderstelde, dat die heeren ongelijk hadden, zij zijn veroordeeld; zij komen daar tegen op, niets is billijker; staat het aan een WAP vrij, het ongeluk te beleedigen, door personen aan te randen die afwezig zijn, of wier verblijf in de gevangenis hun belet te antwoorden? Neen antwoorden is hier het woord niet.

« Ik eindig mijn heer de uitgever met te zeggen, dat, bijaldien WAP zich uitsluitend bezig hield, met zijne weinige kundigheden mede te deelen aan de jonge lieden, die hem zijn toevertrouwd, hij alsdan veel beter zijn pligt zoude vervullen; men zegt zelfs dat zijne letterkundige proeven uitvloeisels zijn van *vonnissen* van de regtbank te *Rotterdam*, maar dat hij die *en portefeuille* houdt, sedert ongeveer vier maanden, om dezelve bij tijd en gelegenheid te gebruiken tot *geslacht-registers.*

Ontvang enz. G.

Ik heb, uit loutere nieuwsgierigheid, dadelijk dat produkt van de pen van den heer WAP ontboden, het zal mij verwonderen wat of het zijn zal, doch ik kom er zeker nader op terug. — WAP werpt zich in de armen van het ministerie, WAP is ministerieel, — WAP schrijft de *Argus*, WAP herdrukt daar in oude pamfletten, onder den invloed der Spaansche priesterpartij geschreven, waarin de moord door BALTHAZAR GERARDS aan den edelen grondlegger onzer vrijheid, den protestant WILLEM den 1ste gepleegd, wordt geroemd en geprezen. — WAP is katholijk, WAP doet zoo iets in een tijd, dat men helaas! het stuk van de godsdienst bij het behandelen van staatszaken te berde brengt. — Wat moet dat alles beteekenen? . . . . . Zouden er ook nog Jezuiten in ons vaderland zijn?

Ik teeken mij Uw bestendige lezer
X. Y. Z.

TOELICHTENDE *aanmerkingen, ten aanzien van de bezwaren, voortvloeijende uit de heffing der regten van zegel en registratie, op acten van vervolging, (bepaaldelijk de* renovatie*), ter invordering van directe belastingen, en als zoodanig geopperd door den schrijver des briefs uit* Rotterdam*, geplaatst in de Arnhemsche Courant van den* 11den *December* 1828.

De bovenvermelde bezwaren kunnen geacht worden, op het navolgende neder te komen:

1o. De maatregel is den Koning onbekend, en is niet toe te schrijven aan het bestuur van de registratie.

2o. De maatregel is in *Zuid-Holland* 8 maanden vroeger dan in *Noord-Holland*, en tevens op eene heimelijke wijze ingevoerd.

3o. De toepassing van het regt geschiedt naar den aanslag en niet naar het verschuldigde.

De wederlegging, waarvoor die bezwaren vatbaar zijn, bestaat in het navolgende:

1o. De maatregel is verklaard, gegrond te zijn op 's Konings besluit van 25 Januarij 1826, (staatsbl. No. 4) waarbij dat van 5 Maart 1814 (staatsblad No. 34) wordt ingetrokken. Het hoofdbestuur van de registratie, enz. heeft eerstgemeld besluit op zoodanige wijze ten uitvoer gebragt, als hetzelve tegenwoordig wordt nageleefd. (Ook is de heffing dezer regten bij art. 12 der wet van 13 Brumaire, 7de jaar en bij art. 68 § 1, No. 30 der wet van 22 Frimaire, 7de jaar, bepaaldelijk bevolen.)

2o. De maatregel moet alzoo beschouwd worden weder te zijn ingevoerd sedert Januarij 1826. Indien zulks uit hoofde van ingeleverde vertoogen, gevraagde inlichtingen of van andere bijzondere redenen of omstandigheden, in het een of ander gewest, later geschied is, strekt zulks alleen ten voordeele der ingezetenen. En welke administrative bevelen er ook, in den loop des jaars 1827, ter bevordering der uitvoering van het aangehaalde besluit van 4 Januarij 1826, mogen gegeven zijn, deze behooren, uit aanmerking van het aangevoerde bij § 1, geenszins met de oorspronkelijke invoering van de heffing verward te worden.

3o. De heffing der regten *naar den aanslag* is gegrond op de bepaling van het genoemde art. 68, § 1 No. 30, vergeleken met art. 70, § 2 No. 2 der aangehaalde wet van 22 Frimaire, 7de jaar. Het bestuur van de registratie heeft zoodanige uitlegging aan deze wetsbepalingen toegekend.

ALGEMEENE AANMERKINGEN.

1o. De heffing dezer regten is minder drukkend, dan wel bij oppervlakkige beschouwing zoude schijnen; want elke *renovatie* moet worden voorafgegaan van eene *sommatie*, van eene *waarschuwing* en van de *kennisgeving* van den aanslag. Elk ingezeten kan alzoo in tijds zijne schade voorkomen.

2o. De *renovatie* is eene geregtelijke acte en behoort, volgens algemeene beginselen, aan de formaliteit te worden onderworpen.

3o. De provinciale autoriteit in *Zuid-Holland* heeft op hetzelfde tijdstip, dat het verpligtende der heffing werd herinnerd, aan het salaris der deurwaarders eene vermindering van ⅔ doen ondergaan, ten einde de ingezetenen zoo veel mogelijk te gemoet te komen. Eveneens heeft men hetzelfde beginsel bij het vaststellen der notificatie van 19 Maart 1828 gevolgd. Beide deze verzachtende omstandigheden heeft de briefschrijver niet opgenoemd.

Aanmerkingen van de Redactie.

De weder-invoering van het bedoelde registratie-regt is een nieuw bewijs, dat al de verzachtende bepalingen, welke op de wet van Brumaire 7de jaar *en* onder het Fransche Bestuur *en* in de eerste jaren van onze staatsherstelling zijn gemaakt, sedert de tegenwoordige Administratie van de Registratie de eene na de andere worden ingetrokken.

Bij het voorstellen der intrekking van het besluit van 5 Maart 1814, heeft zij zich slechts deze kleine achteloosheid te verwijten, dat dit besluit van 5 Maart 1814 (toen de Souverein nog *alleen* met de wetgevende magt bekleed was) niet dan door eene wet zijne kracht kon verliezen.

Wat het *niet* bezwarende der wederinvoering van het bedoelde regt betreft, daarover zouden wij den huisvader, die de som voor de belastingen niet dan met de grootste moeite bijeenbrengen kan, uitspraak laten doen.

BY HET EINDE VAN HET JAAR 1828.

Broeders! vult, verheugd, den beker, — stemt een vrolijk afscheids-lied;
't Oude jaar begint te kwijnen en te zinken in het niet.
Juicht en jubelt bij 't verscheiden van dien wrevlen tijdgenoot,
Om wiens aanzijn 't halve menschdom daaglijks traan bij traan vergoot.
Wat al doorn- en distelstruiken heeft hij hier en daar geplant;
Wat al bloemen van haar' stengel afgescheurd met wulpsche hand!
Duizend braven heeft die wreedaard zes paar maanden lang gekweld
En aan meer dan duizend rampen onmeedoogend blootgesteld.
In geen hoekje van de wereld, waar een kind van Adam woont,
Of hij heeft er kenbre blijken van zijn stuggen aard getoond.
Hier verbroederd met tirannen zwolg hij schuldloos menschenbloed;
Daar verdrong hij 't waar genoegen, dat de vrijheid smaken doet;
Ginds verwierp hij wet en orde; gaf aan muitzucht ruim gebied;
Elders sloot hij 't volk in boeijen, dat de dwinglandij verstiet.
Wuft en grilziek, los van zinnen, koel, bij foltrend leed en smart,
Vonden deugd en zuivre zeden schaars een' toegang tot zijn hart.
Heil dan, broeders! met den aftogt van de jongste huwlijksspruit
Uit Saturnus ad'lijk stamhuis! 't graf erkent hem reeds als buit.
Weinige oogenblikken levens werpt hij nog zijn schichten rond
En dan sluiten we als zijn erven hem plegtstatig oog en mond;
En dan zien wij, opgetogen, door de zoetste hoop geleid,
In de wording van zijn' broeder ons een beter lot bereid.
O! dat eerste levenskreetje van het straks geboren jaar
Zij, wat druiloor 't ook moog wraken, ons een hart verheugbre maar!
't Zegge U, dat gij 's levenswaarde, wordt dat heil u niet misgund,
Met uw dierbre togtgenooten nog een tijd lang smaken kunt!
't Zegge ons, dat de trouwste vrinden, aan ons hart oneindig waard,
Met de panden onzer liefde nog aanwezig zijn op aard';
Dat het uitzigt op genieten, hoe met nevlen ook omhuld,
Bij den groei van 't jeugdig jaartje wordt naar eisch en wensch vervuld!
Zij die groei niet min gezegend voor het dierbaar vaderland;
Voor den Vorst, wiens edel harte steeds voor ons in liefde ontbrandt;
Voor geheel het Vorstlijk stamhuis en wat Neêrlands luister schraagt,
Ja voor elk, die ongeschonden Neêrlands grootschen eernaam draagt!
Laat het feestgejuich dan klinken in d'aanstaanden middernacht
Wel hem, die met hopend harte, beter, schooner toekomst wacht!
Wel hem, die zich blijft verheugen met een schuldeloos gemoed,
En, bij elken nieuwen morgen, 't vrolijk danklied rijzen doet.

B.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 28sten December 1569 werd de regering der stad *Utrecht* voor den bloedraad gedagvaard.

Den 28sten dito 1574 moedigde WILLEM Iste de Staten aan om eene hooge school te stichten.

Den 28sten dito 1718 verklaarde *Groot-Brittanje* den oorlog aan *Spanje*.

Den 29sten dito 40 werd de elfde Romeinsche Keizer TITUS geboren, wiens deugdzaam karakter het volk eenen verschuldigden eerbied voor hem inboezemde. Het was deze Keizer, die, dagelijks gewoon gunsten te bewijzen, zich eens herinnerende zulks niet gedaan te hebben, tot zijne hovelingen zeide: *mijne vrienden ik heb dezen dag verloren.*

Den 29sten dito 1664 tastten de Engelschen de Nederlandsche Smirnasche vloot voor *Kadix* aan en veroverden er twee schepen van, gelijk zij in Slagtmaand van dat zelfde jaar wel honderd en dertig onzer koopvaardijschepen genomen hadden: zoo dat de Staten den *Engelschen* in *Europa* alle mogelijke afbreuk besloten te doen en eene vloot uitrusten onder bevel van den luitenant-admiraal den heer VAN WASSENAAR OBDAM.

Den 30sten dito 1580 keurden de Staten het verdrag met den hertog VAN ANJOU goed.

Den 30sten dito 1701 werd er een verdrag gesloten tusschen *Groot-Brittanje*, *Pruissen* en de *Algemeene Staten.*

Den 30sten dito 1772 brandde het *Hôtel Dieu* te *Parijs* geheel af.

Den 31sten dito 1658 brak de dijk bij *Gorinchem* op zes plaatsen door, waaruit eene schrikwekkende overstrooming ontstond, die aanmerkelijke schade veroorzaakte.

Den 31sten dito 1749 bezigden de wethouders der stad *Haarlem* de noodige middelen van voorzorg ter wering van het gevreesde oproer, wegens de invoering der *collecte* op de gemeene lands middelen.

Den 31sten dito 1783 overleed de hoogleeraar G. VAN DOEVEREN.

ARNHEM, den 30sten December.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 29 Dec. 3 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 35 D
Den 30 dito 2 El 8 Palm 5 Duim; gewassen 0 D., gevallen 35 D

3°. Het MAKEN van een' LYKWAGEN, en de LEVERING der verdere MATERIALEN voor eene BEGRAFENIS benoodigd.

Alles volgens Teekening en Bestek, waarvan de Conditien 8 dagen voor de aanbesteding ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur zullen ter visie liggen, alle dagen, except den Zondag, des voormiddags van 9 tot 12 uren.

Het Gemeente-Bestuur voornoemd,
F. W. J. DE HAES, Vt.

§ † † § § § Door het bedanken en vertrek naar *Arnhem* van den Heere *WM. OTTEN*, de POST van STADS MEDICINAE DOCTOR en HEELMEESTER op een vast jaarlijksch traktement van *f* 200 met het volgende jaar, in deze Gemeete vacant wordende.

Zoo noodigen Burgemeester en Wethoudenen dezer stad, elk en een iegelijk die tot dien Post inclineert, tot het waarnemen van denzelven de vereischte kundigheden bezit, en daarvan, gelijk ook van zijn goed zedelijk gedrag, behoorlijke bewijzen kan overleggen, uit, om zich voor den 10den Januarij 1829, liefst in persoon of anders met vrachtvrije brieven aan Hun Edel Achtbare te adresseren.

Wageningen, den 4den December 1828.

Burgemeester en Wethouderen
der stad *Wageningen*,
M. A. VAN OMMEREN, Vt.
Ter ordonnantie van dezelven,
de Stads Secretaris,
H. B. VAN DAALEN.

VRYWILLIGE VERKOOPING.

De Notaris Mr. *VAN HUGENPOTH*, te *Arnhem*, zal op Maandag den 12den Januarij 1829, 's voormiddags om 10 uren, in het Logement *het Hof van Berlijn*, te *Zevenaar*, publiek op hoogen doen inzetten en 14 dagen daarna, zijnde den 26sten dierzelfde maand, ter zelver plaats en uur, aan de meestbiedenden finaal verkoopen:

1°. Een HUIS, ERF en TUIN, met bijgehoorende SCHUUR, gequot. No. 39, staande en gelegen aan de groote markt te *Zevenaar*.
2°. Een DITO HUIS, staande mede aldaar gequot. No. 41.
3°. Een HUIS en TUIN, mede aldaar, gequot. No. 42.
4°. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen te *Zevenaar* in de kerkstraat tegen over den ingang van Mevrouw *Boemers* Erf.
5°. Twee naast elkander gelegen SCHUURTJES, in de Weverstraat aldaar, binnen een welker een woning gemaakt is.
6°. Een HUIS, SCHUUR en TUIN, staande en gelegen te *Zevenaar*, in de Didamsche straat op de hoek van de Slijkstraat.
7°. Een stuk LAND en TUIN, gelegen onder de Gemeente van *Zevenaar*, even buiten de Didamsche poort, groot te zamen 1 Bunder en 70 Roeden.
8°. Een stuk best BOUWLAND, *den Rugenmorgen*, ook wel *de Bergfreede of Bergkamp* genaamd, groot 56 Roeden en 77 Ellen, gelegen te *Zevenaar*, voor de Didamsche poort.
9°. Een stuk DITO, genaamd *den Kortemorgen*, groot ongeveer 71 Roeden, mede aldaar gelegen.
10°. Een stuk DITO, groot 42 Roeden en 75 Ellen, *Gennepskamp* genaamd, gelegen op de *Grietsche kamp*, even buiten de Grietsche poort, te *Zevenaar*.
11°. Een stuk DITO, de *Rootwilligen* genaamd, groot 3 Bunders en 13 Roeden, mede gelegen te *Zevenaar*.
12°. Eene HOFSTEDE, bestaande uit HUIS en ongeveer 71 Roeden LAND, gelegen aan den *Babberikschen dijk* aldaar.
13°. Een HUIS, ERF en TUINTJE, met ACHTERHUIS en SCHUUR bezijden het Huis en verder GETIMMERTEN, staande en gelegen bij het dorp van *Duiven*, aan den Postweg nabij de Kerk, gequot. No 8, groot ongeveer 42 Roeden en 57 Ellen.
14°. Eene schoone WEIDE, *de Marienboomsche Weide* genaamd, groot 7 Bunders en 25 Roeden, gelegen onder *Duiven* aan de Woerdsche straat.
15°. Een stuk best BOUWLAND, *den Pruimeneter* genaamd, groot 1 Bunder en 26 Roeden, kennelijk gelegen onder *Duiven* in het *Wellefelt* nevens de *Leigraaf*.
16°. Een stuk DITO DITO, *het Veldslag* genaamd, mede gelegen onder *Duiven*, aan de *Veldslagstraat*, groot 58 Roeden, benevens een daarmede vereenigd STUKJE LAND, *Botteland* genaamd, groot 40 Roeden.
17°. Een stuk DITO DITO, *Verhoevens Veldslag* genaamd mede onder *Duiven* gelegen, groot 1 Bunder en 27 Roeden.
18°. Een stuk BOUW- en WEILAND, *de hooge Aalborg* genaamd, in het geheel groot 5 Bunders en 68 Roeden, mede gelegen aldaar.
19°. Een stuk WEIDELAND, *het Wellefeld* genaamd, groot 2 Bunders en 86 Roeden, insgelijks onder *Duiven* gelegen.

Alles breeder bij Biljetten omschreven en nadere informatien te bekomen ten Kantore van gezegden Notaris Mr. *VAN HUGENPOTH*.

† † † † † ‡ Mr. *JACOB NYHOFF*, Notaris, residerende te *Arnhem*, als daartoe door de Regtbank van Eersten Aanleg aldaar behoorlijk gecommitteerd, is voornemens, namens zijne principalen, in het openbaar op hoogen te doen inzetten en finaal aan de meestbiedenden te verkoopen, te weten: op Woensdag den 7den Januarij 1829, des morgens ten tien ure, in *het Kromhout* bij den Heer *HONDIUS*, te *Brummen*, bij inzet, en veertien dagen daarna, zijnde Woensdag den 21sten Januarij 1829, terzelver uur en plaatse bij toeslag:

1°. Een allerbesten UITERWAARD, *de Koeweide* genaamd, groot circa 27 Bunders, gelegen onder *Brummen*, omsland ten Oosten door de rivier den *Yssel*, ten Zuiden den *Gelderschen Toren*, ten westen de Goederen van *BREUKING* en ten Noorden die van den Heer *HONDIUS*; zullende dit Weideland ook in perceelen worden geveild. En
2°. Den zoogenaamden BRUMMENSCHEN TIEND.

Voorts op Donderdag den 8sten Januarij 1829, des morgens ten 10 ure, in *den Rostam*, te *Barneveld*, bij den Kastelein *SCHIMMEL*, bij inzet, en veertien dagen daarna, zijnde Donderdag den 22sten Januarij 1829, ten zelfden uur en plaatse bij toeslag:

1°. Den zoogenaamden OUD BARNEVELDSCHEN TIEND, onder *Barneveld*. En
2°. Den BISSCHOPS TIEND, mede onder *Barneveld*.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den gemelden Notaris *NYHOFF*, in de Bakkerstraat te *Arnhem*; terwijl, die aanwijzing van het Weideland begeert, zich daartoe gelieven te adresseren bij gemelden Heer *HONDIUS*, in het *Kromhout* te *Brummen*, welke een onderrigt persoon zal mede geven.

§ § § § § Op Donderdag den 15den Januarij 1829, des avonds ten zes ure, zal men, ten huize van Mejuffrouw de Weduwe *PEPFENHAUSER*, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, onder het Ministerie van den Notaris Mr. *G. VAN ECK*, in het openbaar op hoogen doen inzetten en veertien dagen daarna, zijnde den 29sten daaraanvolgende, ter zelver uur en plaats, bij toeslag, verkoopen:

1°. Een hecht en sterk HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Kerkstraat, wijk F No. 111, tusschen de Erven van den Heer *DAAMS* en den Heer *W. VAN OMMEREN*, thans bewoond door den Eerwaarden Heer *STEENMEIJER*.
Kunnende dit perceel bezigtigd worden, mits vooraf bij den Heer Bewoner belet vragende.
2°. Een blok HUIZEN en ERVEN, staande en gelegen te *Arnhem*, aan de St. Jans Wal en de St. Catharinen Doelen, bevattende zeventien nieuw opgebouwde Woningen, gemerkt van No. 1 tot en met 17.

† † † † † † UIT DE HAND TE KOOP, om met primo Mei 1829 te kunnen aanvaarden: — Een sedert weinige jaren nieuw opgebouwd HUIS; voorzien van verschillende VERTREKKEN, op zijde van hetzelve annexe SCHUUR en achter het Huis gelegene HOF, groot acht Nederlandsche Roeden, staande aan den Straatweg tusschen *Wageningen* en *Arnhem*, in het zoogenaamde als welgelegen dorp *Renkum*.

Nadere informatien te bekomen ten Kantore van Mr. *H. B. VAN DAALEN*, Notaris te *Wageningen*.

† † † † † De Ondergeteekenden hebben de eer het Publiek, en in het bijzonder hunne geëerde begunstigers, ter kennisse te brengen, dat de COMPAGNIESCHAP der BIERBROUWERYEN, genaamd *het Hart* en *het Witte Paard*, canterende onder de firma van *PULSERS en RATERING*, met ultimo dezes jaars zal ophouden te bestaan, bedankende zijlieden bij deze hunne respective Kalanten, voor de gunst en het vertrouwen, waarmede zij zich gedurende hunne Associatie vereerd zagen.

Wij verzoeken wijders alle die aan deze Societeit nog iets te vorderen hebben, of verschuldigd zijn, daarvan zoo spoedig mogelijk opgave of betaling te doen aan den Heer *H. J. RATERING*, welke met de likwidatie der zaken belast is.

Arnhem, den 29sten December 1828.

Wed. H. J. PULSERS.
H. J. RATERING.

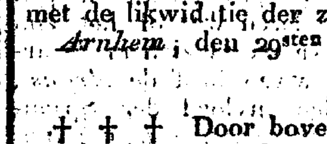
† † † † † † Door bovenstaande Advertentie geven wij kennis van de aanstaande ontbinding onzer COMPAGNIESCHAP, en hebben mits deze het genoegen het geëerd Publiek, en speciaal onze goede Begunstigers, te informeren, dat, te beginnen met primo Januarij aanstaande, de BIERBROUWERY, *het Hart*, door de Weduwe *H. J. PULSERS* en haren Schoonbroeder *J. F. PULSERS*, zal worden aanvaard en onder de firma van de Weduwe *H. J.* en *J. F. PULSERS* voortgezet. — Terwijl op dien zelfden datum de Bierbrouwerij, *het Witte Paard*, door *H. J. RATERING*, voor zijn privé-rekening zal worden gedreven.

Wij nemen overigens de vrijheid deze onze nieuwe Etablissementen het Publiek op het vriendelijkste aan te bevelen, onder belofte eener solide bediening.

H. J. RATERING.
Wed. H. J. PULSERS.
J. F. PULSERS.

† † † † † § Er wordt verlangd, tegen de maand Mei 1829, eene KINDERMEID, van middelbare jaren en de Hervormde Godsdienst, in staat om voldoende Getuigschriften van hare bekwaamheden, zedelijk gedrag en goed humeur te produceren, en voorts als Kindermeid hebbende gediend. — Ook vraagt men eene WERKMEID; beide in een fatsoenlijk Huis in eene der voornaamste steden van *Vriesland*.

Men gelieve zich met gefrankeerde brieven, onder letter K., te adresseren ter Boek- en Courantdrukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

STOOMBOOT
WILLEM DE EERSTE.
Varende in het Beurtveer van
Nijmegen naar *Rotterdam* vice versa.

Het geëerd Publiek wordt bij deze verwittigd, dat, uit hoofde van de gewone jaarlijksche reparatien, de Dienst zal eindigen met den 31sten December 1828, zullende de wederopening der vaart in tijds worden aangekondigd.

*** Bij *J. DE VOS en COMP.*, Boekhandelaren te *Dordrecht*, zijn van de Pers gekomen en aan al hunne Correspondenten verzonden:

Mr W. BILDERDIJK, NAKLANK. *In een deel Compleet.* » 3 : 60
Mr. W. BILDERDIJK, *Gronden der* PERSPECTIEF, met elf uitslaande platen. » 3 : 60
GEDENKSCHRIFTEN VAN D. JUAN VAN HALEN, *Chef van den Staf van eene der Divisiën van het leger van Mina, in* 1822 *en* 1823. Bevattende het verhaal zijner Gevangenschap bij de Inquisitie van Spanje, in 1817 en 1818; en van zijn Ontvlugting. *Met het Portret van den Schrijver.* Eerste Deel. » 3 : 40
Het TWEEDE EN LAATSTE DEEL is ter Perse en zal spoedig volgen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.